

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 95/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. G., bytom Z., zastúpeného advokátom JUDr. R. B., B., vo veci porušenia zákonov, ústavných práv upravených v čl. 19 ods. 1, čl. 36 písm. b) a čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv a slobôd a priznania primeraného finančného zadost'učinenia, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Ing. M. G. v časti, v ktorej žiada vysloviť porušenie čl. 19 ods. 1 a čl. 36 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov, Okresného úradu práce v Michalovciach a Správy finančnej kontroly v Košiciach, **o d m i e t a** pre nedostatok svojej právomoci.

2. Sťažnosť Ing. M. G. v časti, v ktorej žiada vyslovenie porušenia čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov, Okresného úradu práce v Michalovciach a Správy finančnej kontroly v Košiciach, **o d m i e t a** z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. apríla 2002 zaslané faxom a 30. apríla 2002 doručené podanie Ing. M. G., bytom Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. R. B., B., označené ako „Ústavná sťažnosť pre porušenie zákonov, ústavných práv, základných práv a slobôd, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia“, ktorým sa v súvislosti so súdnymi konaniami vo veci okamžitého zrušenia pracovného pomeru a nimi vyvolanými udalosťami dožaduje rozhodnutia ústavného súdu.

Podľa obsahu ústavný súd posúdil podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Sťažovateľ v sťažnosti označuje konania vedené na Okresnom súde Michalovce, a to pod sp. zn. 10 C 1440/95 o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 6. novembra 1997), ďalej konanie o náhradu škody (číslo neuvádza), pod sp. zn. 11 C 940/98 od 10. februára 1998 o odstránenie následkov a zadosťučinenie za ujmu na občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a dobrej povesti a pod sp. zn. 6 C 321/98 o náhradu mzdy (do 27. februára 2002), v spojení s konaniami vedenými na Krajskom súde v Košiciach, a to pod sp. zn. 14 Co 245/00 a 14 Co 246/00, a dovolacím konaním vedeným na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Cdo 141/01 (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. februára 2002).

Sťažovateľ v súvislosti s týmito konaniami dochádza k presvedčeniu o porušovaní jeho základných práv a slobôd, a to najmä „práva na náhradu spôsobenej škody“ a „práva na prerokovanie bez zbytočných prietahov“.

Od ústavného súdu sťažovateľ požaduje, aby po vykonanom dokazovaní

- zrušil rozsudok Okresného súdu v Michalovciach z 2. februára 2000 sp. zn. 6 C 321/98 a Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2001 sp. zn. 14 Co 245/00 a 14 Co 246/00 v časti nepriznania mzdového nároku v sume 533 769.- Sk,
- vyslovil vo svojom náleze, že všeobecné súdy, Okresný úrad práce v Michalovciach, Správa finančnej kontroly v Košiciach ako štátne orgány svojím postupom

a rozhodnutiami porušili základné ľudské práva a slobody navrhovateľa zakotvené v čl. 19, ods. 1, čl. 36 písm. b) a čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

- priznal navrhovateľovi primerané finančné zadošťučinenie v sume 4 000 000.- Sk.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje a skúma, či spĺňa náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 cit. zákona.

1. Sťažovateľ sa dožaduje, aby ústavný súd vo svojom náleze vyslovil, že všeobecné súdy (bližšie ich neoznačil), Okresný úrad práce v Michalovciach, Správa finančnej kontroly v Košiciach ako štátne orgány svojím postupom a rozhodnutiami porušili základné ľudské práva a slobody navrhovateľa zakotvené v čl. 19 ods. 1, čl. 36 písm. b) a v čl. 46 ods. 2 ústavy.

V súvislosti s požiadavkou sťažovateľa vysloviť porušenie jeho základných práv upravených v čl. 19 ods. 1 ústavy (právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena) a v čl. 36 písm. b) ústavy (právo na ochranu proti svojvoľnému prepúšťaniu zo zamestnania a diskriminácii v zamestnaní) ústavný súd uvádza, že jeho právomoc je subsidiárna vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov. Ochrana základných práv upravených v čl. 19 ods. 1 ústavy a v čl. 36 písm. b) ústavy

poskytujú všeobecné súdy, tak ako to nakoniec vyplýva aj z podania navrhovateľa, ktorý si uplatňoval ich ochranu v občianskom súdnom konaní. Vzhľadom na túto skutočnosť a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu (I. ÚS 130/93, I. ÚS 50/96, I. ÚS 2/00, I. ÚS 78/99) ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti z dôvodu nedostatku svojej právomoci vo veci konať.

2. Sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ žiada vyslovenie porušenia čl. 46 ods. 2 ústavy označenými orgánmi, ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vychádzal pritom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (I. ÚS 24/98, I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/99).

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy sa možno domáhať preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy na súde s tým, že z preskúmania nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Z podania sťažovateľa však nevyplýva príčinná súvislosť medzi skutočnosťami v ňom uvedenými a základným právom upraveným v čl. 46 ods. 2 ústavy. Z priloženej dokumentácie taktiež nevyplýva, že by sa všeobecné súdy odmietli zaoberať žalobami, ktorými sa sťažovateľ na ne obrátil. Vo svojej sťažnosti však neuviedol žiadnu vec, ktorá mala, resp. mohla byť predmetom preskúmania v správnom súdnictve tak, ako to je ustanovené v čl. 46 ods. 2 ústavy. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, a to rozhodovaním o primeranom finančnom zadostučinení a o zrušení ním označených rozhodnutí. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že označené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť viac ako dva mesiace pred tým, ako bola sťažnosť doručená ústavnému súdu, t. j. táto požiadavka sťažovateľa bola uplatnená oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2002

